

Gromada: Gymnospermae (Nagozalążkowe)

Gatunek: Pinus cembra (Sosna limba)

Rodzina: Pinaceae (Sosnowate)

Pochodzenie, występowanie: Alpy, Tatry i Karpaty Wschodnie, osiąga górną granicę lasu (do 3000m n.p.m).

Opis: Drzewo o wysokości do 25 m, ma bardzo regularną gęstą koronę, u młodych drzew stożkowatą, a u starszych cylindryczną lub jajowatą. Korowina na pniach młodych drzew jest gładka, zielonkawo szara, a na starych pniach spękana. Jednoroczne pędy grube, gęsto owłosione, dwuletnie ciemnoszare. Limba ma bardzo mocny i głęboki system korzeniowy, dzięki czemu opiera się nawet bardzo silnym wiatrom.

Liście: Igły po 5 w pęczkach, umieszczone na krótkopędach o długości 512 cm. Są gęsto osadzone na gałązkach, ciemno lub sinozielone, proste, sztywne, zastrzone. Brzeg igieł jest drobno ząbkowany.

Kwiaty: rozdzielnopłciowe, kwitnie majczerwiec (lipiec). Kwiaty męskie najpierw czerwone potem żółtawe, siedzące, zebrane w kotki o dł. 1015 mm. Kwiaty żeńskie znajdują się na wierzchołkach młodych pędów i zebrane są w fioletowawe, wzniesione szyszeczki.

Owoce, nasiona: szyszki jajowate, długości 58 cm, które dojrzewają w drugim roku w październiku. Opadają w całości i rozsypują się na ziemi wiosną trzeciego roku. Tarczki łusek są szerokie, półkoliste, z wyrostkiem na brzegu. Drzewa zaczynają owocować w wieku 4050 lat i nie owocują corocznie. Nasiona są orzeszkowate, grubościennie bez skrzydełek o długości 12 mm i szerokości 7 mm. Są jadalne.

Wymagania, zastosowanie i ciekawostki: Limba jest typową sosną górską, ale doskonale rośnie na nizinach, zwłaszcza w okolicach o dużej ilości opadów, na glebach żyznych, próchnicznych i gliniastych, o kwaśnym odczynie. Dobrze znosi duże wahania temperatury. Wymaga pełnego oświetlenia, ale wykazuje dość dużą wytrzymałość na zadymienie i zapylenie powietrza, znosi doskonale trudne warunki miejskie. Limby są bardzo dekoracyjne szczególnie, gdy rosną pojedynczo lub w luźnych grupach. Nadają się nawet do małych, przydomowych ogródków, gdyż bardzo wolno rosną. Mogą osiągać wiek około 600 lat (w wieku 200 lat kończy wzrost na wysokość, przyrasta tylko na grubość).

Limbę możemy rozmnażać z nasion lub przez szczepienie na podkładkach sosny pospolitej. Szczepione okazy rosną szybciej niż uzyskane z nasion.

Limba została silnie wyniszczona przez górali, ze względu na jej pięknie zabarwione drewno, którego używano do wyrobu mebli oraz rzeźbienia. Obecnie w warunkach naturalnych jest drzewem całkowicie chronionym.